65ste Jaargang No. 5342 — DAGBLAD — Dinsdag 3 Februari 1948

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao. Hoofdredacteur Ad. Versnev. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Crediet-bank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Rusland beschuldigt U.S.A. over inmenging in Iran

DeGasperi opent verkiezingscampagne in Italie

Toenemende onrust in het Heilig Land

Ter gelegenheid van de Ronde Tafel Conferentie werd een receptie in de historische Ridderzaal gegeven. Op de foto zien we v.l.n.r. dr. Buiskool, minister Jonkman, minister-president dr. Beel, prof. Logemann, dr. Da Costa Gomez en de fractie-leider der K.V.P. pr. C. Romme.

DE STAKINGEN IN FRANKFURT.

Ongeveer drie millioen Duitse werklieden zijn vannacht in staking gegaan in een der grootste demonstraties uit protest tegen de bekrompen voedselrantsoenen. Andere stakingen worden verwacht, daar de arbeidsleiders door de communistische pogingen om onrust te zaaien inzake de voedselsituatie in de Britse en Noordamerikaanse zones, worden aangehitst.

Hedenavond zal er een 24-urige staking worden uitgeroepen uit protest tegen de voedselsituatie. Bij deze staking zullen er drie groepen arbeiders betrokken zijn en de staking zal zich verspreiden over het gebied van Hamburg ten Noorden tot Stuttgart en ten Zuiden tot Frankfurt. Ongeveer 1.500.000 arbeiders met een witte boord hebben het werk neergelegd in de Britse en Amerikaanse zones. In Wurtemberg-Baden zullen een millioen arbeiders staken uit protest tegen de vermindering der voedselrantsoenen. Zij eisen dat zij evenveel rantsoenen krijgen als wat aan de zg. „zware arbeiders" gegeven worden.

HET OOSTENRIJKS VREDESVERDRAG.

De besprekingen tussen de grote vier mogendheden over het Oostenrijks vredesverdrag zijn reeds een maand uitgesteld. Een zegsman van het Ministerie van Buitenlandse Zaken te Londen deelde mede, dat er weinige aanduidingen zijn, dat deze quaestie voor eind Februari aan de orde zal komen. Oorspronkelijk waren de vertegenwoordigers van plan op 1 Februari de besprekingen te hervatten. De juiste datum moet door de Verenigde Staten van Noord-Amerika worden vastgesteld, daar zij thans aan de beurt zijn voor het voorzitterschap. Sinds toen heeft de Noordamerikaanse delegaat Joseph Dodge bedankt. Zijn opvolger is nog niet benoemd.

DE GEVECHTEN IN MANDSJOERIJE.

Berichten uit Tientsin melden, dat de regering 100 gepantserde treinen op de spoorweg tussen Peiping en Moekden in gebruik zal stellen teneinde deze lijnen open te houden om voorraden te sturen naar de strijdkrachten in Mandsjoerije. Vijftig van dergelijke treinen zijn reeds in actie en doen dienst als mobiele versterking tegen de communistische aanvallen. In het Zuid-Westen worden hevige gevechten gemeld om vier spoorwegstations, liggende tussen 65 en 125 mijlen ten Zuid-Westen van Moekden. De regeringsoorlogsvliegtuigen bevoorraden de grondstrijdkrachten in de buurt van deze punten. Twee van deze stations zijn Tahushan en Panshan.

DE AS VAN GANDHI.

Uit New Dehli komt het bericht dat de as van Mahatma Gandhi ook zal worden toevertrouwd aan de heilige rivier van Allahabad. Dit zal op 12 Februari as. geschieden. Sailem Chattersji lid van de staf van Gandhi, heeft verklaard dat het sterrenbeeld heeft vastgesteld dat die datum de geschikste zal zijn.

Gandhi's as zal worden uitgestrooid bij de samenvloeiing der heilige rivieren Ganges, Jumna en Saraswati. Deze plaats is de heiligste voor alle Hindoes in India. Allahabad ligt op ongeveer 350 mijl ten Zuidoosten van New Dehli.

Recht tot het Hart

Wat ik weet is weinig, wat ik niet weet, oneindig.

DE PALESTIJNSE COMMISSIE WIL SPOEDBEHANDELING.

De Palestijnse commissie van de Uno heeft bij de Veiligheidsraad aangedrongen om spoed te zetten achter een onmiddellijke actie van de Uno teneinde de bedreiging van de instorting van de veiligheid en de administratie in Palestina tegen te gaan. Deze haast in verband met de toestanden in het Heilig Land is voor het eerst aan de Veiligheidsraad duidelijk gemaakt door de commissie van vijf landen. Het verslag bericht: „Alle inlichtingen die de commissie tot nu toe gekregen heeft, leiden tot de conclusie, dat de toestand in Palestina van dien aard is, dat zowel de veiligheid als de burgerlijke autoriteit eerder achteruit zullen gaan dan verbeteren. De commissie voorziet een instortin der administratie en een bedreiging der veiligheid bij het opheffen van het Engels mandaat over het Heilig Land. Dit vermindert natuurlijk de middelen, welke ter beschikking staan van de commissie om haar gezag te doen gelden. Engeland heeft aan de commissie bericht, dat het het mandaatschap zal neerleggen vermoedelijk tegen 15 Mei, doch het mocht ook eerder geschieden.

WANORDELIJKHEDEN IN BOMBAY.

De Politie van Bombay moest gedwongen op de menigte schieten in de nabijheid van Dadar, een Hindoesgebied in Bombay, alwaar de mensen demonstraties hielden, die gepaard gingen met brandstichting en vernieling. Een persoon werd gedood. Het gehele gebied is thans onder militaire bewaking gezet teneinde de wanordelijkheden zoveel mogelijk tegen te gaan. Sinds de moord op de Geestelijke leider der Hindoes, Mahatma Mohandas Gandhi, welke moord Vrijdag jl. plaats vond, vielen er reeds 13 slachtoffers. Het verkeer in de straten is lamgelegd. In het gebied van San Sangli, ten Zuid-Oosten van Bombay, vonden er dertien botsingen plaats tussen de verschillende partijen.

ER OP OF ER ONDER.

De premier van India. Pandit Jawaharlal Nehru heeft aan de Wetgevende Vergadering verklaard dat hij aanneemt dat het herstel van de vrede in India het onderwerp zal zijn waarop de regering van hem zal vallen of in stand blijven. Nehru zeide: „Indien wij dit niet doen zullen wij niet waardig zijn zitting te hebben in deze regering. Zeker zullen wij dan niet mogen behoren tot de volgelingen van Gandhi, noch zullen wij hem mogen prijzen.

Individueel schaam ik mij, ook als hoofd van de regering, over het feit dat wij gefaald zijn in de verdediging van onze grootste schat!" Nehru, die juist terugkeerde van de begrafenis van Gandhi, kon zijn tranen niet weerhouden.

„De moord op Gandhi", aldus vervolgde Nehru", is niet slechts een verschrikkelijke daad van een slecht mens. Het is het resultaat van een zekere atmosfeer van geweld en haat, welke reeds maanden in ons land heerst. Indien wij de zaak van Gandhi willen dienen, welk edele streven hem het leven gekost heeft, moeten wij hiertegen vechten.

Wij moeten de duivelse haat en het geweld uit dit land roeien alsook uit ons eigen."

HET BRITS-ARABISCH VEILIGHEIDSSYSTEEM.

Arthur Gysson seint uit Londen, dat de regeringsplannen om een Brits-Arabisch veiligheidssysteem in het Midden Oosten te vestigen, een terugstoot ontving door het verbreken der relaties met de regering van Irak. Het Irakse kabinet heeft ontslag genomen wegens de opstand welke is uitgebroken uit protest tegen het verdrag tussen Engeland en Irak. Reeds 70 mensen hebben hierdoor het leven verloren. Uit Beirut kwam een bericht volgens welk Libanon door de Arabische Liga werd medegedeeld dat de Liga het Brits voorstel voor een gezamenlijke defensie van de Arabische naties in casu van oorlog, in overweging heeft genomen.

De verwerping van dit verdrag door Irak werd begroet door de Wafdist, de jeugd-organisatie van Egypte. Deze organisatie, wier partij zich kantte tegen de regering van premier Mahmiud Fahmy Nokrashy Pasha zeide in een boodschap tot de opstandelingen in Irak, dat zij zich moesten kanten tegen het imperialistisch systeem der Britten en zich niet moeten laten bedotten met „gezamenlijke defensie", daar dit alles camouflage is. Een regeringszegsman in Irak deelt mede dat niettegenstaande het feit dat het kabinet is afgetreden de Britse autoriteiten toch nog door zullen gaan met pogingen om het verdrag te ratificeren, daar dit slechts getekend is maar nog niet geratificeerd. Zij zullen. alle pogingen in het werk zeten om een nieuwe premier te vinden, die in het voordeel van het volk van Irak zal werken en zodoende het verdrag zal aangaan.

MC ARTHUR JARIG.

Op zijn verjaardag vertelde Generaal Douglas Mc Arthur aan de AP-correspondent te Tokio, dat hij in Japan zal blijven, totdat hij zijn taak volbracht heeft of totdat hij wegens bijzondere omstandigheden teruggeroepen wordt. Hij heeft echter geen verdere uitleg gegeven van wat hij bedoelt met biezondere omstandigheden, noch liet hij iets los over de pogingen in de Verenigde Staten van Noordamerika om hem als republikeins candidaat te stellen voor de komende presidentsverkiezingen.

WERELDVOEDSEL PRODUCTIE.

De wereldvoedselproductie van 1947 tot 1948 is zeven percent lager dan voor de oorlog,, terwijl de bevolking met 200.000.000 mensen is toegenomen, aldus een rapport van de sociale en economische raad der Verenigde Naties. Dit rapport verklaart dat het tekort slechts kan worden opgeheven door een grotere productie in de Verenigde Staten van Noordamerika en door uit andere landen te importeren. Het wordt noodzakelijk geacht een nationale en internationale actie te overwegen om grote werkgelegenheid te handhaven.

GEARRESTEERD.

De 27-jarige voormalige Luitenant van de Amerikaanse luchtmacht, Martin James Monties, die momenteel lid is van de Amerikaanse federale recherche, is gearresteerd. Tijdens de oorlog zou hij onder de naam van Martin Wiethaupt voor de Duitse radio te Berlijn gesproken hebben.

het nieuws van vandaag

Rusland heeft weer de nodige beschuldigingen geuit tegen de Verenigde Staten van Noord-Amerika. Dit keer ging het over Iran. De Verenigde Staten zouden Iran maken tot een strategische basis. De persman van het Staatsdepartement ontkende al deze berichten en zeide, dat er slechts 26 Amerikaanse officieren in Iran zijn en dat deze een taak hebben, die algemeen bekend is. Deze officieren oefenen de Iranese gendarmen en geven raad aan de legerautoriteiten. Bovendien hebben de Verenigde Staten Iran een crediet gegeven van 25 millioen dollars om uit de overtollige legervoorraad wapenen te kopen. Iran zal er echter slechts 10 millioen dollars van gebruiken. En dit is dan de greep van het imperialistische Noord Amerika op dit zo rijke olieland, dat de naaste buur van Rusland is. Er blijkt uit hoe Rusland overal wat van weet te maken om propaganda voor eigen zaak te drijven.

Geheel het Heilig Land verkeert in onrust tengevolge van de voortdurende wederzijdse overvallen van Joden en Arabieren. Jerusalem vooral staat onder spanning in afwachting van een weerwraak poging der Joodse ondergrondse beweging wegens het vernielen van de drukkerij van het Joodse dagblad door Arabieren. Zo gebeurt er iedere dag wat bijzonders. Geen wonder, dat de vijf-landen-commissie, die de Palestijnse quaestie regelen moet, zich ten zeerste ongerust maakt en nog talrijke moeilijkheden voorziet. De voorzitter van de commissie verklaarde dan ook onlangs, dat de commissie haar best zal doen, maar dat men geen wonderen moet verwachten.

In Italië wordt langzamerhand de toestand weder moeilijker door de naderende verkiezingen, die over elf weken zullen plaats vinden. Minister-president De Gasperi opende de strijd door de communisten ervan te beschuldigen, dat zij een partijstaat willen stichten. Een partijstaat zoals fascistisch Italië was. Het zou nu een communistisch Italië moeten worden, waarin alleen de communistische partij wat te zeggen zou hebben. Alle andere partijen zouden dan weer verboden worden. Er zou weder een dictatuur komen en daartoe al voorbereidingen getroffen worden, blijkt wel uit het ondergrondse leger, dat de communisten in Italië klaar hebben staan en waarvan Luigi Longo de leider is. Deze communistische schoktroepen zijn gereed om de strijd te aanvaarden voor een dictatuur over de gehele Balkan.

De Gasperi wekte zijn toehoorders op zich niet te laten bevangen door vrees en paniek te vermijden. Wel moet men er van overtuigd zijn, dat de strijd hevig zal zijn en dat het eindresultaat beslissend is voor de toekomst van Italië. Er zijn geen tussenwegen, aldus De Gasperi. Wij kunnen ons niet neutraa houden, maar moeten de strijd ten volle aanvaarden. Italië zal in de komende weken een politiek spel te zien geven, waarbij zowel de Verenigde Staten van Noord-Amerika als Rusland een belangrijke rol zullen spelen achter de schermen, want de inzet is van zeer groot belang voor de stabiliteit in Europa. Rusland zou door Italië grote macht kunnen krijgen aan de Middellandse Zee en de Noordamerikaanse kruisers zullen dan wel geen vriendschappelijke bezoeken kunnen brengen aan de Italiaanse havens. De conferentie over de toekomst der Italiaanse koloniën moest voorlopig uitgesteld worden.

ZIJN GEEST BLIJFT VOORTBESTAAN.

De Witt Mac. Kenzie seint uit New York:

Nabij de heilige rivier Jamna is het lichaam van Mahatma Gandhi in de witte vlammen verteerd. Eerbiedig en indrukwekkend waren de schone plechtigheden, die hiermede gepaard gingen. Men moet het persoonlijk gezien hebben om er een waar beeld van te vormen.

Het lichaam van de Mahatma is vergaan, vermoord door iemand die hem een diepe groetbuiging bracht alvorens de verraderlijke schoten te lossen. Doch de geest van deze grote wereldfiguur, welk bij het neervallen nog het teken van vergiffenis gaf voor zijn moordenaar, zal blijven voortbestaan in de harten dergenen die hem vereren. Deze geschiedenis speelde zich af op het schiereiland van India, dat bijna 1/5 van de wereldbevolking telt en bezorgt dit land een probleem dat zowel gewichtig als uniek is. Het komt feitelijk hierop neer of de geest van de martelaar dezelfde invloed kan doen gelden op zijn millioenen volgelingen, voor wie hij zijn leven offerde? Kan Gandhi, niettegenstaande het feit dat hij dood is, toch nog de teugels vasthouden der strijdlustige bewoners van India om hen te sparen voor een vreselijke broederoorlog; een oorlog gelijk de wereld nog nooit tevoren heeft gezien? De vraag of de dode Gandhi even veel invloed zal hebben als de levende Gandhi, zal een wereldprobleem worden. Het is een vraag welke niemand momenteel beantwoorden kan. Slechts de tijden kunnen hierop een antwoord geven en wij zullen moeten afwachten naar de gebeurtenissen die zich zullen ontwikkelen in de loop der tijden. De moord op Gandhi heeft de situatie in India gecompliceerd. Wij staan thans niet meer voor een simpele kwestie tussen Hindoes en Mohammedanen. Er heerst thans een ernstige afscheiding tussen de Hindoes zelf, die meer dan ¾ der bevolking van India uitmaken.

De politie van New Delhi, hoofdstad van het dominion der Hindoes in India heeft de jongeman genaamd Narayan Vinayak Godse aangehouden als moordenaar van Gandhi.

Hij is een lid van de Politieke-Religieuze Hindostaanse Organisatie genaamd Mahasabha. Deze organisatie is een lichaam, dat van India een religieuze staat zou willen manen, waarin de Hindostaanse wetten in de practijk zouden worden uitgevoerd. Deze organisatie propageert, dat India aan de Hindoes toebehoort en werd daarom door de regering verboden vanwege het aanhitsen der gemoederen onder de bevolking met haar anti-Mohammedaanse propaganda.

De Mahasabha was tegen Gandhi en zijn aanhangers, alsmede tegen de grote leiders waaronder de minister-president van India, Jawaharlal Nehru. Het is wel een kleine organisatie, doch zij staat er niet zo zwak voor. Dit is immers niet de gehele geschiedenis.

Sardar Vallabhai Patel, Minister van Binnenlandse zaken van de regering van India, heeft bekend gemaakt, dat hij een complot ontdekt heeft, dat tot taak had de premier Nehru, alsmede de minister van volksontwikkeling Azad en hem persoonlijk te vermoorden. De minister van Binnenlandse Zaken heeft verklaard, dat er verschillende arrestaties hebben plaats gevonden en voegde eraan toe: „Wij stonden reeds aangetekend om geliquideerd te worden daar een groep van oordeel was, dat wij teveel concessies maakten aan Pakistan en de Mohammedanen in het algemeen". Echter wijdde Patel niet uit over die „zekere groep". Dit is dus een duidelijk bewijs dat er nog steeds mensen in India rondlopen, die de rest der bevolking willen overheersen. De gevaren, die een dergelijke situatie met zich medebrengt, zijn voor de hand liggend. De speculatie of een volledige broederstijd zal uitbreken is kinderachtig. Er is niemand zo wijs genoeg om dit op de dag van vandaag te beantwoorden. De ene zegt, dat dit zal afhangen van het feit of de geest van de martelaar Mahatma Gandhi even veel invloed zou kunnen doen gelden als zijn persoon in levende lijve in staat zou zijn te doen. Misschien zal deze invloed nu groter zijn, wie weet. In ieder geval speelt dit zich af in de harten der grote leiders zoals b.v Jawaharlal Pandit Nehru, die een trouwe volgeling van Gandhi is.

BOODSCHAPPEN VAN RAGHAVAN.

De Consul generaal van India te Batavia, Raghavan, zeide vanmorgen in een radiorede: „Laat ons wel bedenken dat de Mahatma nooit sterven kan. Hij zal blijven voortbestaan, gelijk Buddha nog leeft. Zijn stem is er niet meer, doch zijn boodschap is steeds bij ns. Laten wij ons volkomen toewijden aan de voltooïng van zijn boodschap."

BUITENLANDS COMPLOT.

Regeringsautoriteiten te Washington zeggen, dat het Staats-Deparement inzage neemt van de rapporten over de twee vliegtuigen, die betrokken zijn bij het protest van Venezuela tegen wat president Romulo Betnencourt noemde „een buitenlands complot". Berichtgevers, die gevraagd hadden om hun namen niet bekend te maken, meldden dat de Noordamerikaanse ambassade te Caracas de tekst van de radio-rede van president Bethancourt, welke hij gisterenavond gehouden had, letterlijk heeft overgeseind naar het Staatsdepartement. Bethancourt heeft gezegd, dat hij bij Nicaragua geprotesteerd heeft tegen het feit, dat twee vliegtuigen met gewapende vijandelijke Venezolanen aan boord verleden maand op het vliegveld Puerto Cabezas van Nicaragua waren geland. Deze vliegtuigen waren op weg naar Venezuela om aldaar wanorde te stichten. Een der autoriteiten verklaarde, dat het federale onderzoekingsbureau is te weten gekomen, dat deze vliegtuigen onlangs in Noord-Amerika zijn gekocht uit de voorraad der oorlogsgoederen.

De Venezolaanse ambassade te Washington heeft verklaard geen verdere commentaar te zullen leveren op de rede van president Bethancourt, daar de Ambassadeur Gonzalo Guerrevali verleden week uit Washington is vertrokken naar Caracas om aldaar besprekingen hieromtrent te voeren. Vermoedelijk heeft de Venezolaanse Charge d'Affaires te Washington, Falcon Breno, deze quaestie onder de aandacht van het Staatsdepartement gebracht. Noord-Amerika staat niet meer in diplomatieke relaties met Nicaragua sinds een militaire groep verleden jaar de wettig erkende regering heeft omvergeworpen.

Hoe de R.T.C. geopend werd

door

Ad. Versney.

Persvertegenwoordiger bij de R.T.C.

De 27ste Januari zal voor de West een zeer belangrijke datum zijn, immers, op die gedenkwaardige dag stond het historische Binnenhof in het teken van de Ronde Tafel Conferentie. De drukte was groter dan ooit, prachtige auto's gleden af en aan en, Surinamers en Curaçaoënaars die in grote getale bijeengekomen waren, gaven een warm cachet aan het geheel en de West-Indische sfeer was in en om het gebouw van de Eerste Kamer duidelijk tastbaar. Niet in het minst op de 7e afdeling van het departement van Overzeese Gebiedsdelen, van Curaçaoënaars en Surinamers. En natuurlijk ontbraken ook de cineasten niet, die de aankomst van in de West zeer bekende figuren op de filmband vereeuwigden.

De talrijke auto's — op het grote plein geparkeerd — deden ons een moment denken aan het Wilhelminaplein op Zaterdagmiddag; de temperatuur was nu wel niet bepaald Westers te noemen, maar diegenen die zich de strenge winter van het vorig jaar weten te herinneren zullen het wel mooi genoeg gevonden hebben.

Dat de belangstelling groot was, bleek wel uit het feit, dat 30 journalisten — enige „gecharterd" door buitenlandse bladen— van hun belangstelling blijk gaven. Zo ontving een onzer collega's een telegram van de „Chicago Tribune" om telegrafische inlichtingen over de R.T.C. terwijl ook enkele Nederlandse weekbladen en Polygoon voor een actuele fotoreportage moesten zorg dragen.

Allerlei figuren — U bekend in de West — paradeerde -- het Binnenhof en zaten bijeen in de zaal van de Eerste Kamer, o.a. oud-gouverneur van Slobbe en Sjon Papa Wouters, dr. Desertine en Curoms Kreps, de heer Hoogeveen en natuurlijk dr. de Reqt, die klaarblijkelijk regen verwachtte, want hij liep in een regenjas, en de heer Rustige, die hiervoor speciaal uit Gorssel is overgekomen en reeds om vijf uur het bed heeft moeten verlaten. Zo merkten we ook de heren H. de Wit, dr. Joh. Hartog, wier belangstelling voor Curaçao nog levendig is. En zagen wij ook niet „praetvaer" Elias, wiens perskaart niet tijdig gearriveerd was, zodat hij temidden van der hoogste autoriteiten bij de genoden belandde.

Kolonel van den Donker was in uniform aanwezig, evenals de heer Dankmeyer met zijn echtgenote, Ena Maduro, mr. Alvares Corea, de echtgenoten van dr. de la Try Ellis en dr. da Costa Gomez, Maria Boskaljon, Jentje de Vries en talloze anderen. Natuurlijk waren er ook verenigingsbesturen, o.a. van de Curaçaose Studentenclub enz.

We mogen ons ontslagen achten van een opsomming van de talloze Surinaamse figuren en Nederlandse autoriteiten, leden van de Hoogste Staatscolleges en anderen.

In de Eerste Kamer.

In de vergaderzaal der Eerste Kamer luisterden negen ministers, onder wie prof. van den Brink voor het eerst aan de groene tafel was aangezeten, de commissie van advies, Voorzitters der Eerste Kamer en Tweede Kamer, de vice-president van de Raad van State, de burgemeester van den Haag, voorzitters der Eerste Kamer en Tweede Kamer fracties der politieke partijen. In de voorzitterszetel van prof. Kranenburg troonde minister Jonkman, geflankeerd door drie secretarissen — waaronder mr. T. H. Bot, — en een secretaresse. Links van de minister zaten de Curaçaose gedelegeerden (waar tijdens de vergaderingen van de Eerste Kamer de communistenfractie pleegt te zitten; de ironie van het noodlot wilde, dat de meester-doctor de zetel van de heer A. J. Koejemans, hoofdredacteur van de „Waarheid" kreeg toegewezen). Rechts zaten de Surinamers en op de kamerzetels, de Nederlandse gedelegeerden. Extra stoelen waren aangeschoven om de vele genodigden en echtgenoten van ministers te kunnen bergen.

Aan de enige ronde tafel in de zaal hadden, zoals gezegd, de ministers plaats genomen: slechts de ministers Lieftinck, Vos en Drees ontbraken op het appèl.

Minister-president Beel werd binnengeleid door een commissie van ontvangst, waarin ook de heren Plantz en Jonckheer namens de Nederlandse Antillen waardig meeschreden. De minister-president opende met een rede, die wij reeds hebben gepubliceerd. Terstond hierna nam Mr. J. A. Jonkman het woord om te antwoorden in een rede, waarin hij het Curaçaos standpunt accentueerde en welker tekst wij reeds hebben opgenomen. Om volledig te zijn, delen wij nog mede, dat de heer da Costa Gomez gezeten was naast de heer Alex Curiel, daarachter de heren Jonckheer en Irausquin; een rij daarnaast de heren Eman met Gerharts, daarachter de heren v.d. Meer en Plantz. Na de opening door de minister-president deden de filmoperateurs hun werk. Polygoon draaide, schelle lichten waren aangebracht en zetten de zaal in een kunstlicht, zodat U — naar wij horen — spoedig van dit uniek gebeuren via het witte doek in de Arubaanse en Curaçaose theaters zult kunnen meemaken.

Na de opening trok men zich in de Trèveszaal terug voor een besloten vergadering. Het lijkt ons wel aardig om voor onze lezers iets te publiceren over deze zaal, waar, naar wij vernomen hebben, alle besloten vergaderingen gehouden zullen worden. Het is een historische zaal, hierin werd voor kort de Engelse oudpremier Winston Churchill en de Zuid-Afrikaanse President, Generaal Smuts ontvangen. Maar de zaal heeft een verleden, immers in deze zaal werden de voorbesprekingen gehouden, welke leidden tot het sluiten van het Twaalfjarig Bestand op 9 April 1906. Aan deze besprekingen namen deel o.a. Don Ambrosio Spinola van Spaanse zijde en Johan van Oldenbarnevelt van Nederlandse zijde.

Het is wel een van de mooiste zalen, welke 's-Gravenhage rijk is. Het koepelvormig middengedeelte van het plafond stelt voor de „Eendracht" met het devies „Concordia res parvae crescunt" (Eendracht maakt macht), omringd door de Zeven Provinciën met haar wapens. Voorts zijn in de zaal naast in gsisaille geschilderde vrouwenfiguren, die een allergorische voorstelling geven van de acht hoofddeugden, verscheidene portretten van stadhouders en koningen.

Geen overeenstemming.

Maar keren wij na deze ontboezeming, die, wij erkennen het gaarne, slechts zeer onvolledig is, terug naar ons uitgangspunt, nl. de besloten vergadering in genoemde Treves-zaal, dan constateren wij, dat deze slechts van zeer korte duur geweest is. In deze vergadering elk van de drie delegaties een vertegenwoordiger aangewezen voor een te vormen centrale sectie, die met de voorzitter, minister Jonkman, voorstellen zal voorleggen aan de conferentie betreffende de te volgen procedure. In deze centrale sectie hebben zitting mr. da Costa Gomez, mr. dr. Pos en Prof. Romme.

Veel verder kwam men niet in deze geheime zitting. Ten eerste, omdat de discussies derailleerden op de vraag, of deze vergadering geheim of openbaar zouden zijn. (De Nederlandse gedelegeerden waren voor geheimhouding).

Ten tweede, omdat de heren Jonckheer en van der Meer de quaestie van de bestuurswisseling scherp wensten te stellen. Ditmaal noemden zij niet — gelijk de dag tevoren in het kabinet van de minister de gouverneur bij name — doch de formulering was dezelfde. Tot een bespreking van de agenda kwam men niet eens toe. Practisch onverrichterzake ging men tegen een uur uiteen. Een informele bijeenkomst werd later op de dag in het Kasteel Oud-Wassenaar gehouden. De heer Gerharts woonde deze bespreking niet bij, omdat hij na de „Trèves-affaire" zijn intrek in de „Bloemenstad" Haarlem heeft genomen. Bij deze besprekingen waar ook de Surinaamse delegatie aan deelnam, toonden de Surinamers, die tot dusverre principieel aan de autonomiekwesties hadden vastgehouden, zich geporteerd voor het Curaçaos standpunt, dit wil zeggen, dat zij eveneens terstond bestuurswisseling verlangden, echter zonder de methode van enkele Curaçaose leden te aanvaarden. Deze conferentie werd onderbroken door een door de Nederlandse Regering aangeboden receptie in de historische Ridderzaal, waaraan ruim 400 personen deel namen.

Allen, die ooit een rol in het Curaçaose leven hebben gespeeld, schudden daar nogmaals een hand onder een welgemeend „con ta bai sjon", voor de Nederlanders vrijwel het enige papiament, dat zij konden spreken en verstaan.

Met recht, het was een gezellige Curaçaose middag.

Het is te betreuren, dat vier van de Curaçaose delegatie geen acte de presence gaven, waarvan de heren Eman, Jonkheer en v.d. Meer uit protest, omdat zij eerst invoering van hun wensen eisten, Juan Irausquin — die nog steeds een keelaandoening had, waardoor hij tijdens de rede van minister-president Beel voor ruim 10 minuten de zaal heeft moeten verlaten — kon, zoals hij schreef, tot zijn leedwezen niet aanwezig zijn.

Van her en der

DE WITT MAC. KENZIE OVER INDIA.

Een speciaal bulletin van de A.P.-correspondent De Witt Mac Kenzie te New York luidt als volgt:

„Het mag als een geluk voor de wereld beschouwd worden dat de twee dominions India en Pakistan hun bittere strijd over de staat Kashmir aan de Uno hebben voorgelegd. Zonder een vredelievende organisatie zou dit geschil kunnen uitbarsten in een verschrikkelijke broedermoordende oorlog waarbij alle 400.000.000 bewoners van India zouden worden betrokken. Het is dan ook te betwijfelen of zo'n groot geschil zich niet over de aardglobe zou verspreiden. Indien deze kwestie binnen het netwerk van de Uno gehouden kan worden, zal het een duidelijk bewijs van de doeltreffendheid van deze organisatie. Tot nu toe hebben zowel India als Pakistan hun vertrouwen gesteld in en hun medewerking beloofd aan de Uno om deze kwestie voor hen op te lossen. Zij zijn er zelf van overtuigd dat dit geschil van dien aard is en bovendien zo volgeladen met dynamiet, zodat zij het onderling onmogelijk zouden kunnen oplossen.

Het is een tragische wanverhouding, dat het eens zo vreedzame en romantische Kashmir thans als een vlammend zwaard moet hangen boven het Indische schiereiland van Himalaya. Deze moeilijkheden zijn zonder twijfel ontstaan uit de vorming der twee onafhankelijke dominions gedurende de laatste zomer. Toen werd aan Kashmir en de honderd andere staten het voorrecht gegeven om zelf te kiezen of zij onafhankelijk wilden blijven of zich bij een der dominions wilden voegen. De Hindoe Maharadja van Kashmir besloot vrij te blijven, doch hij hield geen rekening dat 77% van zijn bevolking uit Mohammedanen bestond.

In het naburig gelegen Pakistan woonden de Pathan stammen, die allen ook Mohammedanen zijn en er van droomden Kashmir bij Pakistan te voegen, dat Mohammedaans is. Er vond een baarbaarse bloedvergieting plaats en er werd veel verwoest. De Maharadja ging zijn steun zoeken bij India, het land der Hindoes, en vroeg dit dominion om beveiligingstroepen, welke onmiddellijk gezonden werden. Hierdoor is de twist in grote mate toegenomen en is deze omgeslagen in een volkomen strijd tussen India en Pakistan.

De veiligheidsraad van de Uno heeft een commissie benoemd, bestaande uit vertegenwoordigers van drie verschillende landen, welke commissie de gehele situatie in studie zou nemen en de twist tussen beiden zouden trachten op te lossen.

Er zijn inmiddels reeds besprekingen gevoerd welke tot resultaat hebben gehad, dat de strijd onmiddellijk zal worden gestaakt, dat alle troepen uit Kashmir zullen worden teruggetrokken, dat er een interim administratie zal worden ingevoerd en dat er een volksstemming zal worden gehouden, waardoor het volk zelf zou moeten uitmaken hoe de toekomstige status van Kashmir wezen zal. In het algemeen wordt erover gesproken, dat het houden van een volksstemming wel de meest ideale oplossing zal zijn van het conflict

Echter zijn er weer anderen, die de mening zijn toegedaan volgens welk de Uno geen toestemming kan geven tot het besluit voor een volksstemming. De Uno zal er zeker op staan, dat de twee dominions te zamen met de regering van Kashmir onder toezicht van een vredelievende organisatie tot een overeenkomst moeten komen.

Ik persoonlijk, aldus de correspondent, ben de volgende mening toegedaan:

De bevolking van Kashmir telt ongeveer 4.000.000 zielen. Slechts 6.6% van dit volk is geletterd en het percentage van diegenen die werkelijk ontwikkeld zijn, is veel kleiner. De Brahamen van Kashmir zijn de meest ontwikkelde aristocraten doch het merendeel van de bevolking is zeer primitief en ongeletterd. Dit is nu weer geen rede om te zeggen, dat het volk van Kashmir geen grote toekomst heeft.

Volgens de rede is het volk echter niet capabel een besluit te nemen door een volksstemming. Mocht er toch een volksstemming komen, dan zal dit moeten geschieden onder voorzichtige toezicht der onpartijdige autoriteiten. Dit zou een goed antecedent zijn en het zou ook een interessante uitslag kunnen geven. Het eindbesluit zal echter niet slechts door een volksstemming gehouden moeten worden, doch men dient ook alle andere betrokken partijen te horen onder leiding van een commissie van de Uno.

VOOR HET GERECHT. . .

Twaalf aanhangers van Stanislaw Mikolajczyk, die uit eigen beweging in ballingschap vertoeft, zijn thans voor het gerecht gebracht op beschuldiging, dat zij spionnen zijn van een ambassade. Welk ambassade hiermede bedoeld wordt, is niet bekend. De Officier van Justitie voor het militair grechtshof Olaztijn, verklaarde dat deze beschuldigingen cijfers verzamelden over de sterkte van het leger, de opbergplaatsen van ammunitie en voorts nog gegevens over de economie en politiek in Polen.

Franciszek Kalinowski, vroeger secretaris van Mikolajczyks Poolse boerenpartij, is de hoofd beklaagde tijdens het proces.

Verleden maand heeft het gerechtshof van Warshau twee personen ter dood veroordeeld en vijf tot levenslange gevangenisstraf, wegens het verschaffen van militaire inlichtingen aan de Noordamerikaanse- en Britse ambassadeurs.

STUDENTEN DEMONSTRATIE.

Een groep studenten van de universiteit van Oklahoma demonstreerde tegen het verbod van toelating van negers op de universiteit.

Ongeveer 1000 studenten zagen toe, hoe de demonstranten een afschrift van het veertiende amendement op de grondwet van de Verenigde Staten verbrandden en de as hiervan in een enveloppe naar Truman opstuurden. Dit veertiende amendement voorziet in de gelijkheid van burgerschap tussen alle rassen en geloofsbelijders.

De demonstratie brak uit, nadat de autoriteiten van de universiteit geweigerd hadden de negerin Ada Louis Sipuel tot de universiteit toe te laten. Ada had nl. gesoliciteerd om de leergang in de rechtwetenschappen op de universiteit te volgen. De autoriteiten verklaarden, dat de staat voorziet in afzonderlijke rechtsscholen voor negers. De demonstratie verliep ordelijk en de zegsman der demonstranten zeide tot zijn collegas: „Wij protesteren tegen elke soort van discriminatie. Zij, die beweren, dat wij gelijkheid kunnen verkrijgen met afzonderlijke scholen zijn blind. Een universiteit is om het verstand te ontwikkelen niet om onderscheid in kleuren te bewaren.

Mevrouw Fisher verzocht toelating tot de universiteit, nadat het Federaal Hoge Gerechtshof op 12 Januari uitspraak had gedaan, dat de staat haar gelijke en onmiddellijke studie faciliteiten zou verschaffen welke aan de blanken gegeven worden. De raad van Regenten van de universiteit heeft toen in Oklahoma een aparte school in de rechten opgericht, uitsluitend bestemd voor negers. Geen enkele neger heeft toen ingeschreven. Tegelijkertijd hebben zes andere negers hun sollicitaties ingediend aan de universiteit van Oklahoma. Deze sollicitaties zijn aan de raad van regenten voorgelegd.

ROND DE BALKAN-DONAU CONFEDERATIE.

Een zegsman van het Ministerie van Buitenlandse Zaken te Londen, aldus seint Tom Williams, heeft naar aanleiding van de Russische oppositie tegen de Balkan-Donau confederatie verklaard: „Het is veel gemakkelijker om toezicht te oefenen op een aantal middelkleine satellieten dan op een grote federatie". Deze verklaring deed hij als antwoord op de vragen, die rezen tengevolge van de critiek van de 'Pravda' tegen het confederatieplan, welk is voorgesteld door de Bulgaarse premier Georgi Dimitrov, vroeger hoofd van de communistische Internationale. De eerste reactie der buren van Rusland was een directe instemming met het artikel en op zijn minst een uiterlijke bereidheid om de Unie te verzaken. Regeringsbronnen in Warschau zeggen, dat Polen de plannen voor een confederatie zal bestrijden. Een Poolse zegsman zeide: De natie volgt een eigen weg in zijn ontwikkeling en voelt dat een blok-systeem niet wenselijk is.

Het Tsjechische Ministerie van Buitenlandse Zaken te Praag weigerde commentaar te leveren. De Minister van Buitenlandse Zaken Jan Masarijk heeft verklaard dat hij Dimitrovs plan en het voorstel van Bevin voor een West Europese Unie op 4 Februari as. voor de Algemene Vergadering zal brengen.

Een Britse zegsman van het Ministerie van Buitenlandse Zaken deelde mede dat de verklaring van de 'Pravda' een publieke berisping van Moskou was aan het adres van Dimitrov. Hij interpreteerde de afkeuring door de Sovjet Unie als een actie tot behoud van de Russische fictie van nationale onafhankelijkheid voor de Centraal Europese landen. Het Ministerie van Buitenlandse Zaken is echter niet in staat geweest een redelijk begrip te vormen over deze publieke berisping door Rusland aan een vooraanstaande communist buiten de Sovjet Unie.

ROND DE CONFERENTIE VAN BOGOTA.

Het dagblad voor de Handel in New York zeide dat de Conferentie van Bogota de handelsbetrekkingen tussen Noord- en Latijns Amerika zal moeten zuiveren. Dit blad verscheen met een artikel „Wereldhandel", waarin het schrijft, dat wanneer er op de conferentie te Bogotá besprekingen zullen worden gevoerd, waarbij ook het Marshallplan zal worden betrokken, het voor de Noordamerikaanse zakenlieden gemakkelijker zal zijn om een beter inzicht te krijgen in de vooruitzichten der beleggingen.

Terwijl het reconstructie programma voor Europa gedurende de laatste maanden vorm vat, volgen de Latijnsamerikaanse naties met belangstelling de verwikkelingen in Europa en hopen zij, dat het Europees verbruik buiten de Verenigde Staten van Noord-Amerika een verlichting moge zijn van hun nijpende nood aan dollars.

Het artikel zegt voorts nog, dat de Latijns-Amerikaanse landen een tekort aan dollars zullen blijven behouden voor hun handel met Noord-Amerika. Dit komt temeer doordat de export van Amerika naar deze landen veel en veel groter is dan hun eigen export. Noord-Amerika voorziet deze landen van alles waar zij behoefte aan hebben. Er zijn er wel onder deze Latijns-Amerikaanse landen enkele die enigzins meer bevoorrecht zijn, nl. Mexico, Cuba, Argentinië en Brazilië, doch dit komt voornamelijk door hun gunstige ligging voor de handel.

Een grote oplossing van verlichtende aard zou echter zijn, wanneer deze Latijns-Amerikaanse landen onder het Marshallplan komen te staan, doch een verdere uitwijding hieromtrent kan nog niet gegeven worden, daar het Congres nog geen beslissing genomen heeft. Het graan van Argentinië kan b.v. een goede bron van dollars zijn, daar Argentinië bereid is dit graan tegen een aanneemelijk prijs te verhandelen. Cuba en Brazilië kunnen hun bijdrage doen bij het verkrijgen van dollars door verkoop van koffie en suiker alsmede andere producten

In een woord gezegd, zal het doorvoeren van het Marshall plan voor Europa indirect tevens een hulpbron zijn voor alle Latijns-Amerikaanse landen, indien de benodigde goederen en producten met dollars in deze landen worden opgekocht en naar Europa gezonden.

Surinaamse spiegel

Een der leden van de commissie van deskundigen, die aan de Freeland League advies moet uitbrengen over de keuze van een terrein voor de vestiging van Joodse kolonisten in Suriname, de heer A. M. Fisher verleende voor zijn vertrek een interview aan de Surinaamse pers. 'De West' geeft hierover het volgende interessante verslag:

In een even rustig als zakelijk betoog, dat merkbare indruk maakte op de aanwezigen, gaf de heer Fisher een uiteenzetting van de gedane verrichtingen en van de plannen voor de naaste toekomst, daarbij natuurlijk uitgaande van de veronderstelling, dat uiteindelijk overeenstemming tot wijderzijdse tevredenheid zal worden bereikt met Regering Bestuur en Staten van Suriname.

Onderzocht werd, eerst twee malen vanuit de lucht en daarna intensief op de grond de landstreek aan de linkeroever van de Saramacca, die zich uitstrekt van even ten Zuiden van Hamburg tot dicht bij de monding der rivier. Dit terrein beslaat een oppervlakte van rond 225.000 H. A. Het is niet de bedoeling tot aan of zelfs tot dicht bij de rivier te komen, ter vermijding van botsing met particuliere belangen. Zelfs zal bij vrijwillig aanbod geen grond van particulieren worden aangekocht. Elke gedachte, om op enigerlei wijze aan hun bezit te komen is à priori uitgesloten. Tussen het terrein dat men op het oog heeft en de rivier zal er voldoende grond zijn voor uitbreiding der cultures van de daar reeds wonende landbouwers.

Op een zorgvuldig uitgekozen plek bezuiden Hamburg zal een stadje verrijzen (steeds aannemende dat de hoger bedoelde overeenstemming wordt bereikt).

Dit stadje wordt het centrum der vestiging. Hier zal komen een modern, brandvrij hospitaal, een electrische centrale, waterleiding, bureaux reparatie inrichtingen enz. enz.

Amerikaanse opvattingen kennende met betrekking tot de hygiëne, kan hier achterwege blijven de verzekering, dat hieraan grote aandacht zal worden geschonken. Zo zal bijvoorbeeld de riolering in orde wezen.

Het spreekt vanzelf, dat de settlers niet in de fout zullen vervallen zich in dit stadje op te hopen. Verspreid over een groot gedeelte van het terrein zullen op afstanden gelijkvloerse woningen komen.

In het begin zoveel mogelijk van hout. Maar er komt een steenfabriek, daar bij onderzoek gebleken is, dat de klei in de omgeving van prima kwaliteit is.

Ook het overige benodigde materiaal is er van niet te verre afstand te halen. Wat van buiten komen moet, zijn vakmensen en kapitaal.

Met nadruk herhaalde de heer Fisher de vroeger reeds zo vaak herhaaldelijk gegeven verzekering, dat de immigranten alles zullen vermijden, hier gevestigde personen of bedrijven in hun bestaan te bemoeilijken. Gewerkt zal worden voor export en ook ter verkrijging van die producten, waaraan Suriname behoefte heeft en slechts door import en ten koste van zoveel kostbare deviezen kan verkrijgen. Zo bestaat het voornemen een veebedrijf op wetenschappelijke basis te beginnen, voor boter fabricatie en zo mogelijk ook kaas, maar geenszins om melk in Paramaribo of elders te slijten. Men zal in een verder verschiet trachten fijne zeepsoorten te maken van hier aanwezige grondstoffen. Zo levert b.v. de pit van onze avocaat een olie op, van buitengewone kwaliteit.

De uitvoering van het plan, aldus de heer Fisher, vordert grote inspanning over jaren en een enorm kapitaal Maar moed en bereidwilligheid is er. En dat geeft hoop op succes.

Zouden de eerste ervaringen bepaald slecht zijn, dan zal niet geaarzeld worden de immigratie te stoppen niet alleen, maar ook de aanwezigen terug te voeren.

Men hoopt, aanvangende 1949 een begin te kunnen maken met kleine groepen, in de eerste tijd hoofdzakelijk technici, en dan geleidelijk het aantal op te voeren, wanneer op goede gronden op een uiteindelijk succes zal mogen worden gerekend.

De heer Fisher, die in zijn uiteenzetting zo volledig is geweest, maakte het stellen van vragen eigenlijk onnodig. Slechts enkele werden gedaan ter aanvulling of verduidelijking van reeds gedane mededelingen. Hij eindigde met de verklaring, dat een ruim twintigjarige ervaring hem de overtuiging had geschonken, dat ofschoon tot nu arm, Suriname een land is met zeer vele mogelijkheden, wachtende op kapitaal en specialisten om ze tot werkelijkheden te brengen.

CURAÇAO

ZWEEDS ADMIRAAL TE CURACAO.

Hedenmorgen vertrok met het KLM-vliegtuig naar Aruba Admiraal Tamm, voormalig bevelhebber van de Zweedse vloot, thans directeur van de Swedish Oriental Lines. Admiraal Tamm kwam Woensdag jl., eveneens per KLM, uit Kingston te Curaçao aan en hoopt tot 8 Februari op ons eiland te verblijven teneinde de belangen van zijn maatschappij te behartigen en daarna per Zweedse boot naar Europa terug te keren.

De admiraal zou hedenmiddag reeds uit Aruba terug keren.

PIANO RECITAL.

Hedenavond zal in het Theater Brion een piano recital gegeven worden door het 13-jarig Argentijnse meisje **Berenice Vercelli.**

Deze buitengewone actrice, welke door de buitenlandse bladen genoemd wordt „Het wonder dezer eeuw", zal aan het publiek het volgend programma bieden:

Eerste Gedeelte bestaande uit stukken van Liszt: Sueno de Amor (Nocturne No. 3), Gran Fantasia (Sobre La Campanella), La Danza (Tarantela Napolitana) en Rapsodie No. 6.

Tweede gedeelte bestaande uit stukken van **Beethoven** en **Chopin** tw. Sonata No. 1 en No. 2 Op. 49 en van Chopin Las Tres Escosesas.

Derde gedeelte, een gevarieerd gedeelte nl. van **Chopin** twee stukken tw. Fantasia impromptus en Vals Brillante No 1 Op. 34 terwijl nog van **Albeniz de Asturia** en van **De Falla de Danza** ritual del Fuego.

De bizondere eigenschappen van Verenice zijn o.a. dat zij met haar derde jaar begon te spelen en reeds met haar vierde jaar voor het publiek optrad. Op vijfjarige leeftijd componeerde Verenice reeds stukken voor de piano.

Drie jaren later behaalde zij haar academische graad van Profesora op het conservatorium van Argentinië. Haar leermeester was toen de beroemde meester **Constantino Gaito.** Zij heeft toen verschillende reizen gemaakt en bezocht o.a. Brazilië. Uruguay, Bolivia, Peru, Columbia en Venezuela, alwaar zij groot succes geboekt heeft.

Tegen dit weekeinde hoopt zij naar de Verenigde Staten van Noordamerika te vertrekken, alwaar zij voornemens is enkele concerten te geven.

REORGANISATIE D.S.V.

Vrijdag avond heeft in de club van St. Rosa een belangrijke vergadering plaats gevonden. Alle leden van de voetbalclub D.S.V. en alle belangstellenden waren uitgenodigd, om een poging te wagen tot een reorganisatie van D.S.V., die eigenlijk meer dood dan levend was.

Aan deze oproep gaven een dertigtal jongemannen gehoor en van deze dertig werden 22 bereid gevonden, om lid te worden van de herrijzende club.

Deze leden kozen nu als nieuw bestuur:

A. Con, president; E. Bronswinkel vicepresident. J. Meyer Secretaris, D. Kehley, penningmeester, A. Mercelino en J. Ignacio commisarissen.

Onder dit nieuw bestuur, waarbij mannen zijn met voor heel p'ariba klinkende namen, hoopt D.S.V. nu een betere toekomst tegemoet te gaan.

In de eerst volgende tijd zal D.S.V. verschijnen in witte shirts met rode letters en donkere blauwe broek. Later zal waarschijnlijk een meer markant uniform worden uitgekozen.

Wij wensen D.S.V. een wassend aantal leden en een voorspoedig bestaan onder dit sterk bestuur en natuurlijk een snelle sprong binnen de eerste klas.

BEKEND FOTOVERSLAGGEVER TE CURACAO.

Op het ogenblik vertoeft te Curaçao de heer Willem van de Poll, fotoreporter, die Vrijdag j.l. met het KLM-vliegtuig uit Nederland aankwam en in opdracht van het Departement van Overzeese Gebiedsdelen reportages zal maken over de Nederlandse Gebiedsdelen in de West en verschillende buitenlandse eilanden.

Ook van enkele binnen- en buitenlandse bladen heeft de heer van de Poll opdrachten meegekregen.

De heer van de Poll was in de oorlog als fotoverslaggever toegevoegd aan het Hoofdkwartier van Generaal Eisenhower en maakte later in de staf van Prins Bernhard de bevrijdingsveldtocht in Nederland mede.

K.S.C.

Voetbal te Barber.

The Eastern Boys — Union Derde District 3—0. De wedstrijd werd bijgewoond door een grote menigte, waaronder de Districtsmeester.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Desire me" 7 en 9.15 uur.

ROXY: „The Informer" 7 en 9 uur.

CINELANDIA: „The face of marble" 8 uur.

THEATER BRION: Pianorecital Berenice Vercelli 8.30 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van wijkverpleging wordt tot en met 8 Februari as. waargenomen door Zuster Langemeyer, Pasanggrahan, tel. 1227.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 6 Februari as. worden waargenomen door: Botica Wilhelmina (Punda) Hendrikplein 7, tel. 2380 en door Botica Central (Otrabanda) Breedestraat 45, tel, 2281.

CUROM:

Dinsdag: 18.30 Uitzending voor de kleintjes (N.); 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 Opera concert; 20 Nieuws; 20.15 Kamermuziek; 20.30 Grepen uit de Geschiedenis, door de heer W. Meyer; onderwerp: „Wachter, wat is er van de Nacht"? 20.50 Gev. progr. met o.a. Dougan a.d. Piano en Sgt. Bos op de accordeon; 21.30 De wereld schrijft; 21.35 Metropole-programma; 21.55 Het voornaamste nieuws.

Woensdag. 12 Programma-overzicht; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 15 minuten met Charles Benci. Kenny Baker.

Zaterdag as. (7 Februari): K.S.C. training A-elftal — B-elftal; aanvang 4 uur precies.

Zondag 8 Februari: Aanvang Bondscompetitie 1948. Zie nadere aankondiging.

SINT ALOYSIUSKRING.

Het Bestuur van de Surinaamse Katholieke Kring „St. Aloysius" werd op de Jaarlijkse Algemene Vergadering van Zondag 1 Februari als volgt samengesteld: A. Vonsée, voorzitter en de heren W. Wijngaarde, P. Chin, A. Levens, A. Lo, L. Vonsée en Mej. D. Hazelhoef, leden.

ONS KONINKRIJK

COMMISSIE VOOR ARBEIDSAANGELEGENHEDEN.

Maandagmorgen is in tegenwoordigheid van de Luitenant - Gouverneur - Generaal Hubertus van Mook een commissie voor arbeidsaangelegenheden geinstalleerd.

De installatie vond plaats in het gebouw van het departement van sociale zaken te Batavia. In de installatie rede zeide Dr. Krijger B., directeur van het departement van sociale zaken, dat de nieuwe commissie in zekere zin de rechtstreekse opvolgster is van de gelijknamige commissie welke in 1940 werd geinstalleerd.

De staatsrechtelijke positie van de nieuwe commissie is echter anders en haar taak is veel uitgebreider, terwijl zij van betere middelen voorzien is.

De commissie is onafhankelijk van de regering. Haar eerste taak is de regeling van de arbeidsverhoudingen van dwingend recht ter Hierbij kan de commissie in bepaalde gevallen bepalingen van dwingxd recht ter zijde stellen en kan zij zelfstandig recht scheppen. De voorzitter van de commissie, Mr. B. J. Lambers, waarschuwde dat de commissie geen eenvoudige taak te wachten staat. De commissie zal in hoogste instanties beslissen in geschillen tussen werkgevers en bepaalde groepen werknemers, welke geschillen ontstaan zijn door de oorlogsomstandigheden. Door jurisprudentie zal de commissie feitelijk de inhoud moeten geven aan de begrippen in de wettelijke regelingen, betreffende oorlogslachtoffers omschreven.

Dr. van Mook hoopte dat de nieuwe commissie de taak op de juiste wijze zal uitvoeren en dat aan die taak zoveel zal worden toegevoegd, dat hieraan ook in de toekomst geen einde komt. Steeds meer wordt de sociale plicht der werkgevers als iets noodzakelijks gezien en de overheid moet behulpzaam zijn in het scheppen van rechtsverhoudingen, welke voor iedereenbevredigend zijn.

AFGETREDEN.

Aneta meldt dat . Visser als hoofd van de H. O. B. (Huisvesting Organisatie Batavia) is afgetreden, daar hij benoemd is tot hoofd van de centrale huisvestingsafdeling van het Departement van Sociale Zaken. Het onderhoofd van de H.O.B. de heer J. W. de Jonge zal de functie van Vissers zo lang waarnemen.

TE NEW YORK AANGEKOMEN.

Bij de aankomst der commissie van goede diensten op het vliegveld La Guardia te New York, heeft Kirby, die deze week voorzitter is van de commissie, medegedeeld dat er Maandag te New York een bijeenkomst der commissie zal worden gehouden, waarin het rapport zal worden opgesteld, welk bij de Veiligheidsraad zal worden ingediend.

Over de plaats der onderhandelingen na het vertrek van de Renville zeide Kirby dat de delegaties zullen afspreken om beurtelings samen te komen te Batavia en te Djokja. In elk der plaatsen gedurende een maand, voegde hij eraan toe.

NEDERLANDER WORDT APOSTOLISCH VICARIS IN DE CONGO.

Mgr. Wantenaar is door de H. Vader benoemd tot eerste bisschop van het Apostolisch Vicariaat Basankusu in Belgisch Congo, dat tot nu toe prefectuur was. Mgr. Wantenaar, die reeds meer dan 30 jaar in de Congo missioneert, is Utrechtenaar van geboorte en trad in 1904 in de Congregatie van Mill-Hill.

COERT DUBOIS.

In tegenstelling met vroegere berichten meldt Aneta heden dat het Amerikaans lid van de commissie van goede diensten, Dr. Frank Graham, thans opgevolgd zal worden door Coert Dubois, vroeger Consul Generaal te Batavia en Havana. Later werd hij Amerikaans lid van de Caraibische commissie.

DE KONINKLIJKE MARINE.

In zijn memorie van antwoord zeide de Minister van Marine, teneinde op tegenslagen voorbereid te zijn, welke langere handhaving van het regiment georganiseerde Marinesbrigade nodig zou maken, dat erop gerekend wordt, dat het eerste gedeelte van de, voor het mariniers regiment bestemde, dienstplichtigen van de lichting 1948 nog onder de wapenen komt. De huidige oorlogsterkte van de Koninklijke Marine bedraagt ongeveer 32.000 man, waarvan slechts 11.000 man tot het beroepspersoneel behoort De Minister ontkende niet, dat er gevaar dreigt dat de vitale delen van 's Lands defensie niet tijdig zal kunnen worden voorzien.

Het uiterste zal echter beproefd worden en niets ongedaan gelaten om de toestand van 's Lands vloot zo spoedig mogelijk zodanig te doen zijn, dat deze aan de eigenlijk oorlogstaak weder kan beantwoorden. Het gehele vraagstuk van handelsbescherming ter zee in oorlogstijd, vormt thans het onderwerp van bespreking in de interdepartementale commissie, waarin behalve betrokkenen, ook vertegenwoordigers van de reders zitten hebben.

Er zijn reeds maatregelen beraamd om een zo groot mogelijk aantal reserve officieren uit de kringen buiten de koopvaardij te krijgen en deze voor deze taak geschikt te maken door speciale opleidingen. De Minister ontkent, dat het financieel mogelijk geweest zou zijn van de bouw van grotere eenheden met name „kruisers" af te zien. Deze schepen zijn onder alle omstandigheden noodzakelijk.

DE „GARLAND".

De Britse torpedojager „Garland" die door de Koninklijke Marine van de Royal Navy is overgenomen, heeft de naam van „Marnix" gekregen

Ten tijde van de oorlog voer de Marnix op de Moermanskroute met Poolse bemanning. Vandaar dat zich op het schip verschillende opschriften en naamplaatjes in het Pools bevinden De 'Marnix' zal niet als gevechtsjager dienst doen, doch uitsluitend als opleidingsschip gebruikt worden. De 'Marnix' heeft een lengte van 98 meter, een breedte van 10 meter en een diepgang van 260 meter. Dit terwijl het schip 1.335 ton water verplaatst met twee tribunes met een gezamenlijke vermogen van 34.000 A.P.K.

INTERNATIONALE ZENDINGSRAAD.

Te Manila zal vn vier tot zes Februari as. een bijeenkomst gehouden worden van de internationale zendingsraad en wereldbond van kerken. De afgevaardigde voor Indonesië zal zijn W. J. Rumambi.

Gisteren overleed tot onze grote droefheid onze innig geliefde moeder, grootmoeder en zuster:

MEVR. WED.

Angelina Santine de Vinck.

De teraardebestelling zal plaats hebben hedenmiddag Dinsdag 3 Februari 1948 om 4 uur vanaf Janwe No. 9.

Namens de Familie:

Familie Benny Vinck	Familie Jose Emanuel Nahr
Familie Johny Vinck	Familie Jules Ossenkopp
Prins Vinck	Familie Gerard Hoefnagel
Familie Enrique Vinck	Familie Hector Weber
Familie Max Vinck	Familie Ulpiano Maldonado
Hr. & Mevr. Carlos Vinck	Familie Christiaan Penso
Familie Jan Daal	Familie Luis Leañez
Familie Angel Ruben Vinck	Familie David Pinto
Hr. & Mevr. William Vinck	Familie Hendrik Rog
Familie Constantino Vinck	Hr. & Mevr. Elias Funes
Familie Pedro C Vinck	Familie Jesus Leañez
Hr. & Mevr. Vivian Vinck	Willem Schoonewolf
Familie Max Santine	Familie Adriano Peraza
Familie Isaac Santine	Toufik Abouhamad en zusters
Familie Guillermo Santine	Familie Alfredo Maduro
	José Cohen

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN.

C.P.I.M.

Dinsdag.

Telegram Afdeling: tel. 307, na 23 uur M. v.d. Water, tel. 553.

Personeel Afdeling: W. Lambij. Mauritslaan 15, tel. 330.

Materialen Afdeling: W. Batelaan, Hotel CPIM, kamer 38, tel. 843/4.

C.S.M.

Rederij: J. Hemmes, tel. 710.

Scheepsagentschap: 8 — 23 uur Office, tel. 458—551; 23 — 8 uur P. C. Heitlager, tel. 304.

Dok Afdeling: D. J. Egge, tel. 821.

Bioscoopprogramma: Theater Asiento: „Badman's territory".

Vage toezeggingen aan de West

Jonkman beklemtoont Curacaos standpunt

Enige dagen geleden publiceerden wij het Aneta-telegram met een uittreksel van de rede van de minister-president Beel en het antwoord van de Minister van Overzeese Gebiedsdelen, mr. Jonkman, waarmede de Ronde Tafel Conferentie geopend werd. Van de Curaçaose Persvertegenwoordiger ontvingen wij dezer dagen de letterlijke tekst dezer rede, en wij menen er goed aan te doen met het oog op het grote belang voor Aruba, voor Curaçao en voor de andere eilanden, deze toespraken hieronder in extenso te releveren.

Bij de opening der conferentie Nederland - Suriname - Curaçao, heeft de Minister-President, Dr. L. J. M. Beel, onderstaande rede uitgesproken:

„Mijnheer de Voorzitter, en mijne dames en heren leden en adviseurs van, waarnemers bij en medewerkers aan deze conferentie.

Geroepen deze conferentie namens de Nederlandse Regering te openen, moge ik, alvorens daartoe over te gaan, Uw aandacht vragen voor wat in hoofdzaak haar wording heeft bepaald en voor wat voornamelijk haar taak zal zijn.

Het was op 16 Juni 1941, dus ruim een jaar na de bezetting van Nederland door de Duitsers, dat de landvoogden in Indonesië, Suriname en de Nederlandse Antillen in de vertegenwoordigende lichamen aldaar met koninklijke machtiging het voornemen van het opperbestuur hebben bekend gemaakt om — aldus hun woorden:

„terstond na de bevrijding van het moederland de aanpassing van de structuur van het koninkrijk aan de eis der tijden tot een programma-punt te maken, waarbij de status van Nederlands-Indië en West-Indië in overeenstemming zal zijn te brengen met de betekenis dezer gebiedsdelen in de Rijkseenheid. Ook het inwendig staatkundig bestel der Overzeese Gebiedsdelen zal een integrerend deel van dit programma uitmaken. De gelegenheid zal worden geschapen om wensen en opvattingen terzake ter kennis van de Kroon te brengen, opdat deze aandachtig kunnen overwogen worden. Het opperbestuur is voornemens na de bevrijding van het moederland een conferentie van vooraanstaande personen uit verschillende delen van het Koninkrijk bijeen te roepen, die de Kroon in deze van advies zal dienen".

Op 7 December 1942 vervolgens heeft H.M. de Koningin Haar bekende radiorede gehouden, waarin Zij voor alles eraan herinnerde, dat het toen een jaar geleden was, dat de Japanners hun verraderlijke overval deden op onze bondgenoten, dat Nederlands-Indië inmiddels grotendeels door de vijand werd bezet, doch dat Japan was komen te staan voor het keren van de vloed van die zelf gewilde oorlog, welke tot zijn volkomen ondergang zou leiden. Voorts bevestigde H.M., dat het in Haar bedoeling lag na de bevrijding de gelegenheid te scheppen om gezamenlijk te overleggen over een voor de veranderde omstandigheden passende bouw van het Koninkrijk en zijn delen. In deze Rijksconferentie zouden vooraanstaande vertegenwoordigers van de drie overzeese delen van het Koninkrijk met die van Nederland aan een Ronde Tafel samenkomen.

Verder heeft de Koningin in die rede de noodzaak en het karakter van de staatkundige hervormingen, die op die Rijksconferentie aan de orde zouden zijn te stellen, nader belicht. Zij stelde vast, dat vernieuwing nodig is in de staatkundige bouw van het Rijk en in die van Nederland en de Overzeese Gebiedsdelen. Zij hield zich overtuigd, dat het Rijk na de oorlog zou kunnen worden opgebouwd op de hechte grondslag van volledig deelgenootschap, die de voltooiing zal betekenen van hetgeen zich in het verleden reeds heeft ontwikkeld.

Zij verklaarde te weten, dat geen politieke eenheid en verbondenheid op de duur kunnen blijven bestaan, die niet gedragen worden door de vrijwillige aanvaarding en de trouw van de overgrote meerderheid der burgerij. Zij voegde daaraan toe, dat Nederland dieper dan ooit zijn verantwoordelijkheid gevoelt voor de krachtige groei der Overzeese Gewesten. Zij wees erop, dat een op die grondslag gevestigde rijkseenheid aanstuurt op de verwezenlijking van het doel, waarvoor de Verenigde Naties strijden en waarmede wij aanstonds konden instemmen, omdat het de grondslag bevat van onze eigen opvatting van recht en vrijheid. Zonder vooruit te lopen op de adviezen der Rijksconferentie stelde zij zich voor, dat die zich zullen richten op een Rijksverband, waarin Nederland, Indonesië, Suriname en Curaçao tezamen deel zullen hebben, terwijl zij ieder op zichzelf de eigen inwendige aangelegenheden in zelfstandigheid en steunend op eigen kracht, doch met de wil elkander bij te staan, zullen behartigen.

Zij meende, dat zulk een zelfstandigheid en samenwerking aan het rijk en zijn delen de kracht kunnen geven om hun verantwoordelijkheid naar binnen en naar buiten ten volle te dragen.

In deze citaten zult U duidelijk weder hebben beluisterd de grondslagen, door H.M. voor de staatkundige hervormingen aangewezen: de vernieuwing van het Koninkrijk in een staatsgebouw, waarin de verschillende volkeren gelijkwaardig en vrijwillig samenwonen.

H.M. verklaarde echter nadrukkelijk, dat het niet juist en ook niet mogelijk was om de vorm van de nieuwe bouw, waarin die zelfstandigheid en samenwerking zouden heersen, te bepalen.

In de troonrede van 23 Juli 1946 werd ten aanzien van West-Indië verklaard, in aansluiting op de petities van, en besprekingen met de delegaties van de Staten van Suriname en van Curaçao, dat wat reeds zonder grondwetswijziging ter bevrediging van de drang naar vernieuwing der staatsinstellingen aldaar zou kunnen geschieden, ten spoedigste zou worden bevorderd, opdat Suriname en de Nederlandse deelgenootschap in het Koninkrijk en in het bijzonder hun taak in eigen omgeving ter hand te nemen.

De Commissie-Generaal, uitgezonden om in Indonesië de voorbereiding der nieuwe rechtsorde te bevorderen, leverde daartoe een belangrijke bijdrage door het staatkundige beginselprogram op te stellen, dat in de overeenkomst van Linggadjati werd belichaamd, hetwelk richtsnoer werd van het regeringsbeleid ten aanzien van Indonesië en hetwelk ook internationaal waardering vond. Dat programma behelst o.m. de omzetting van het Koninkrijk der Nederlanden in een Nederlands-Indonesische Unie onder het Huis van Oranje, samengesteld uit twee leden: een Indonesische Federatie, genaamd de Verenigde Staten van Indonesië, en een federatie, waarin men Suriname en de Nederlandse Antillen, met Nederland verenigd dacht. Nadrukkelijk echter laat dit programma onverkort de mogelijkheid in het bijzonder de verhouding van Nederland, Suriname en Curaçao nader, en anders te regelen.

Hoewel de 25e Maart 1947 overeenstemming met de republiek ten aanzien van dit programma scheen bereikt, bleek samenwerking met haar toch vooralsnog tot uitvoering van dat programma niet wel mogelijk.

De ondertekening, nu onlangs, op 17 dezer, van bestand en van een basis voor politieke besprekingen, verschafte opnieuw de hoop, dat samenwerking met de republiek alsnog zal worden ingezet.

In elk geval heeft de opkomst en de organisatie van dit Indonesische nationalisten, die de vorming van negara's en daerah's tot stand brachten, en de opbouw van de Verenigde Staten van Indonesië in samenwerking met Nederland voorstaan, en heeft met name de instelling laatstelijk van een voorlopige Federale Raad in Indonesië de tijd naderbij gebracht, waarop uit alle delen van het Koninkrijk de vertegenwoordigers om een Ronde Tafel zullen kunnen samenkomen om de Unie voor te bereiden.

Niet alleen tengevolge van de moeilijkheden in Indonesië maar ook ten gevolge van het tijdrovend karakter der voorbereiding ener ingrijpende wettelijke voorziening welke voor de Overzeese Gebiedsdelen gelden moet, heeft het proces der staatkundige hervormingen ten aanzien van de West-Indische staatsdelen tot mijn spijt vertraging ondervonden. De in de Troonrede van Juli 1946 aangekondigde herziening van de staatsregelingen van Suriname en van Curaçao binnen het raam van de grondwet, zoals die thans luidt, kon pas eind November jl. in een tweetal wetsontwerpen aan de Tweede Kamer worden aangeboden.

Desalniettemin zal het toch belangrijk zijn, met name met het oog op de daarbij voorgestelde uitwerking van een verantwoordelijk bestuur, en op de verbetering en versterking van samenstelling en bevoegdheden van de beide vertegenwoordigende lichamen, deze voor de overgangstijd bedoelde herzieningen zo spoedig mogelijk in werking te doen treden.

De Regering besloot echter, niet langer te wachten op een zodanige ontwikkeling in Indonesië, dat het bijeenroepen van een algemene Ronde-tafel-conferentie mogelijk zal worden noch, af te wachten tot de voorgenomen herziening van de West-Indische staatsregelingen haar beslag zal hebben gekregen, en heeft H.M. de Koningin voorgesteld voor die Rijksconferentie uit deze conferentie, van vertegenwoordigers van Nederland, Suriname en Curaçao bijeen te roepen om thans in het bijzonder de vernieuwing van de staatkundige betrekkingen tussen deze staatsdelen ter hand te nemen.

De Regering is er zich van bewust, dat een conferentie, beperkt tot vertegenwoordigingen van Suriname, de Nederlandse Antillen en Nederland, in zoverre ook een beperkt arbeidsveld voor zich ziet, dat zij zich over de plaats van, en de verhouding tot, Indonesië niet volledig uitspreken kan.

Het Koninklijk Besluit Uwer bijeenroeping nodigt U uit, ten eerste de beginselen te formuleren voor de wenselijk geachte hervormingen in de tussen Suriname, Curaçao en Nederland bestaande staatkundige betrekkingen als deel van de staatkundige herbouw van het gehele Koninkrijk en ten tweede, deze beginselen uit te werken in een of meer ontwerpen tot nadere regeling van de verhouding tussen deze staatsdelen en tot verwezenlijking van de nieuwe rechtsorde.

Deze uitnodiging heeft dus een verdere strekking dan aanvankelijk destijds aan de eerste opzet der Rijksconferentie werd verbonden. Niet alleen wordt „gelegenheid geschapen om wensen en opvattingen ter kennis te brengen van de Kroon" en wordt verzocht „de Kroon van advies te dienen", maar nadrukkelijk luidt de uitnodiging de richtlijnen voor de gewenste hervormingen te willen aangeven en die vervolgens in ontwerp-regelingen te willen uitwerken. Het spreekt daarbij vanzelf, dat de regering er krachtig naar zal streven het resultaat van uw arbeid, indien dat zo weloverwogen en goed geformuleerd en uitgewerkt zal blijken te zijn als zij verwacht, in wettelijke voorzieningen te verwezenlijken.

Grondslag voor Uw arbeid zal naar het oordeel der Regering moeten zijn de Koninklijke rede van 7 December 1942, welke ik U zo even in herinnering heb gebracht. Ik mocht er reeds op wijzen, dat die rede opzettelijk de nieuwe vormen niet heeft aangegeven. Uiteraard kon daarenboven destijds niet worden voorzien onder welke omstandigheden. — Nu, meer dan vijf jaar later — de uitvoering zou zijn te ondernemen.

De toegezegde zelfstandigheid der rijksdelen en de van hen verlangde duurzame samenwerking zullen dus hebben te rusten op de drie zuilen van vrijheid, gelijkwaardigheid en verbondenheid".

Dit betekent thans in het bijzonder voor U, dat Nederland zelfstandig zal blijven en Suriname en de Nederlandse Antillen in het genot van de rechten en verplichtingen, welke het kenmerk zijn der zelfstandigheid, en allen zodanig, geordend dat de toewijzing van het Huis van Oranje, en onderlinge samenwerking, en goede internationale betrekkingen tot hun recht zullen komen.

Stellig zult gij bereid zijn uw arbeid mede te doen dragen door het besef, dat deze voorgenomen staatkundige hervormingen de verantwoordelijkheid voor goed bestuur en algemeen welzijn in meer of mindere mate, of ten volle van de tegenwoordige grondwettelijke organen op andere organen zal doen overgaan en dat die „oude" organen, alvorens terug te treden, zullen mogen verlangen, dat de nieuwe rechtsorde een democratische rechtsorde zij, waarin de fundamentele menselijke rechten en vrijheden zijn gewaarborgd, dat die nieuwe rechtsorde doelmatig worde in financieel en economisch verantwoord, en bevredigend wederzijdse belangen en behoeften, leidend tot culturele verheffing over en weer, en dienende ook de internationale samenleving.

Daarbij zult U op de bijstand, welke de deelgenoten wederzijds elkander zullen willen verlenen, mogen rekenen.

De Regering geeft zich rekenschap ervan, dat zij U heeft geroepen tot een zware taak.

Zij is er bovendien van overtuigd, dat voorbeelden uit vroeger en tegenwoordig Nederlands staatsrecht en uit nieuw opgekomen Indonesische staatkundige verhoudingen leerrijk zullen kunnen zijn en dat oplossingen in Noord en Zuid-Amerikaanse republieken gevonden of in Britse en Franse West-Indische gebieden nagestreefd, zullen kunnen dienen tot het vinden van de weg naar wat voor ons aanbevelenswaardig of — begerenswaard is te achten.

Bij Uw arbeid, uitgaande van de Koninklijke rede van 7 December 1942 zal de eerste vraag, welke U onder ogen zult hebben te zien, naar het mij voorkomt, deze zijn, of de vierledige opzet van het Koninkrijk, in de grondwet van 1922 aangegeven en waarop de Koninklijke rede uiteraard steunde, als zodanig nog te volgen is. In dit verband moge ik er nog eens aan herinneren, dat de overeenkomst van Linggadjati een tweeledige unie aangenomen heeft.

De Koninklijke rede liet de vormen open, waarin de staatkundige hervormingen zouden moeten worden belichaamd. Die rede onderscheidde wel de vier staatsdelen, doch vooropstellende de beginselen van vrijwilligheid, gelijkwaardigheid en verbondenheid, liet zij uiteraard even goed open, hoe deze op de feitelijke ongelijkheid der delen zouden moeten worden toegepast.

U ziet ons koninkrijk voor U. — Over vier werelddelen uitgestrekt: Nederland in Europa, Indonesië in Azië, de Nederlandse Antillen beneden de wind in het Amerikaanse werelddeel, allen gelegen in centra van wereldverkeer, Suriname in Zuid-Amerika, de Nederlandse Antillen boven de wind meer naar Noord-Amerika gericht en Nederlands-Nieuw Guinea in het Australische werelddeel, deze allen minder centraal gelegen.

Elk staatsdeel op zichzelf is betrekkelijk klein, maar verenigd en samenwerkend zijn wij groot.

In deze zaal past het ons, nu het er om gaat vooral om Suriname en de Nederlandse Antillen hun plaats te bereiden gelijkwaardig naast Nederland, lering te putten uit Kranenburg's geschriften. De hooggeleerde schrijver ontleedde eens de worsteling der volkeren om de verwezenlijking van „zelfbeschikkingsrecht" en „zelfregering" als binnenstaats: te moeten vormen een geordende democratie en tussenstaats: het nationaliteitenbeginsel te verwezenlijken zodat een staat zij een staatsrechtelijk geordende natie. En het kenmerk der natie ziet hij meer en meer in — het bewustzijn als geordende groep tezamen te horen.

Het is thans niet aan mij uit te maken of en in hoeverre Surinamers, Curaçaoënaars, Arubanen en andere bevolkingsgroepen der Nederlandse Antillen ieder op zichzelf of in enig verband een natie zijn of willen worden.

Voor mij staat echter vast, dat in Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen gezamenlijk sterk het bewustzijn leeft om als geordende groep tezamen te behoren, en dit spreekt voor ons te sterker waar wij allen opzien naar het Huis van Oranje, dat — onpartijdig tronend boven de staatsdelen — zich wijdt aan het welzijn van ons allen en waar wij allen steeds de toewijding mogen ervaren van H.M. Koningin Wilhelmina. Wie de algemene en bijzondere vrijheid en de rechten van alle Harer onderdanen zo zeer ter harte gaat.

Onder de bede, dat het U met Gods hulp moge worden gegeven uw taak voorspoedig te volbrengen, open ik deze conferentie".

* * *

Minister Jonkman antwoordde als volgt:

Bij het Koninklijk Besluit van 23 December 1947 No. 74, waarbij tot bijeenroeping dezer conferentie werd besloten, werd ik aangewezen om als voorzitter daarvan op te treden.

Vergunne u mij met een enkel woord u dank te zeggen voor de opening dezer conferentie en voor de rede, welke u aan de wordingsgeschiedenis en aan de taak daarvan hebt willen wijden.

Aan het voorzitterschap, aan de minister van overzeese gebiedsdelen opgedragen, werd niet het lidmaatschap dezer conferentie verbonden, slechts een raadgevende stem werd hem gegeven. Aldus werd aan de minister, die in het bijzonder voor de zaken, op deze conferentie te behandelen, verantwoordelijk is, gelegenheid gegeven enerzijds de conferentie te dienen, anderzijds de regering zo innig mogelijk in het werk der conferentie te betrekken.

Het past mij dus niet, M. de minister-president, thans namens de conferentie op te treden. Te minder nu zij haar werk nog beginnen moet en mij haar wensen niet heeft kunnen kenbaar maken.

Ik maak mij echter sterk, dat zij aan uw openingsrede al dadelijk bij de aanvang harer werkzaamheden haar volle aandacht zal wijden, en onmiddellijk moge ik daaraan toevoegen, overtuigd te zijn de gevoelens der conferentie te vertolken, wanneer ik Hare Majesteit de Koningin onze eerbiedige dank betuig voor het vertrouwen, in ons gesteld.

Terecht hebt u ons voorgehouden, dat een zware taak ons wacht, niet eenvoudig is het uit de rampspoed van een wereldoorlog, uit de langdurige beproeving van bezetting door de vijand van Nederland en Indonesië, en uit de inmiddels natuurlijk gegroeide zelfstandigheid van de vrij gebleven Nederlandse Antillen en Suriname, door de woelige en ingewikkelde na-oorlogse omstandigheden heen, de weg naar de verlangde nieuwe rechtsorde te vinden.

In dit verband moge ik van de zijde der Curaçaose delegatie, die mij zulks heeft verzocht, mededelen, dat zij met de meeste klem onder de aandacht der Nederlandse regering heeft gebracht, dat naar haar oordeel reeds voor de staatkundige hervormingen uit, waarmede deze conferentie zich heeft bezig te houden, ten spoedigste in feite hervormingen noodzakelijk zijn, welke volgens haar woorden in de eerste plaats, als in de koninklijke rede in het vooruitzicht gesteld, de gelijkstelling van de Nederlandse Antillen en Nederland erkennen en welke in de tweede plaats Aruba tot een zelfstandig gelijkgerechtigd staatsdeel maken, onafhankelijk van de andere Nederlandse Antillen.

Het spreekt vanzelf, mijnheer de minister-president, dat deze door mij gedane mededeling op geen enkele wijze andere vertegenwoordigers bindt of te kort doet.

Als voorzitter dezer conferentie moge ik een beroep doen op u, mijne dames en heren leden en adviseurs, waarnemers bij en medewerkers aan deze conferentie, om met vereende krachten het welslagen dezer conferentie te bevorderen en naar de verwezenlijking harer doelstelling te streven.

Wij worden daartoe geroepen in de aanvang van 1948, gedenkwaardig jaar in de geschiedenis onzer landen, gedenkwaardig zowel vanwege de herdenkingen, waartoe dit jaar oproept als vanwege de eisen, die het jaar zelf ons stelt.

De vrede van Munster, 300 jaren geleden, bevestigde niet alleen de onafhankelijkheid der Noordelijke Nederlanden, maar ook de banden tussen de Zeven Provinciën en Oost- en West-Indië, gedurende de 80-jarige oorlog gelegd.

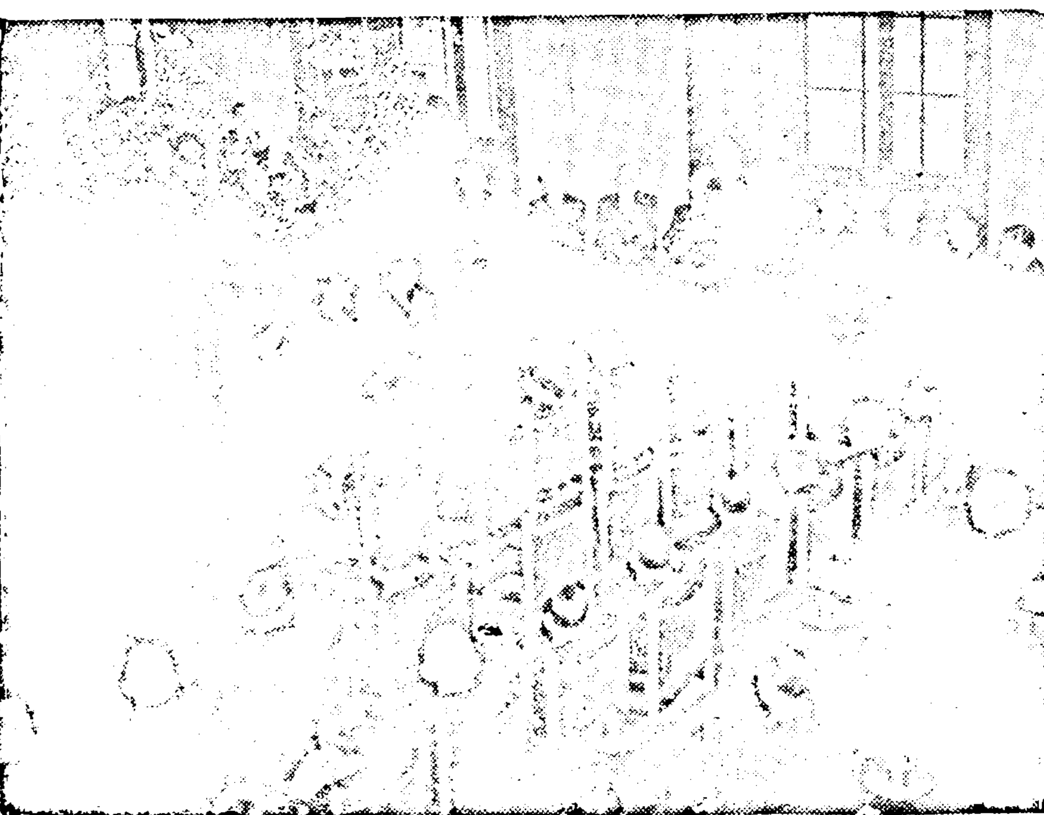
En in hetzelfde jaar werd op St. Maarten dat schone verdrag tussen de autoriteiten van het Franse en het Nederlandse gedeelte van het eiland gesloten, dat daar de vrede door de eeuwen heen onverstoord heeft bewaard.

De grondwetsherziening van 100 jaren geleden heeft niet alleen onze constitutionele monarchie een parlementair-democratische vorm gegeven, doch heeft ook, door de Staten-Generaal en het Nederlandse volk mede verantwoordelijk te maken voor de zaken overzee, de banden tussen Nederland en beide Indiën versterkt en de emancipatie der volken overzee ingeluid.

Aan ons de taak ertoe bij te dragen het eeuwenoude staatsverband te vernieuwen, aangepast aan de eisen van deze tijd, — ertoe bij te dragen: voor Suriname en de Nederlandse Antillen beter bereikbaar te maken, wat met name Thorbecks in 1848 Nederland heeft geschonken: door de burgerij tot zelfregering te roepen, de publieke geest te ontplooien, — en ertoe bij te dragen, onze landen in de wereld de vrede te doen dienen zoals St. Maarten ons sinds 1648 heeft geleerd.

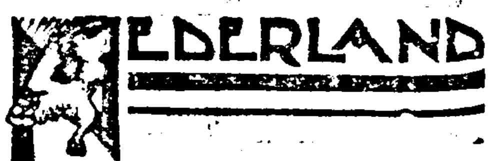
En wij zullen ons werkstuk hebben af te leveren in 1948 — het jaar, waarin wij ook en voor alles moeten herdenken, dat vijftig jaren geleden Koningin Wilhelmina tot de regering geroepen werd. Haar wijsheid en toewijding, moge ons bezielen, en moge het ons worden gegeven, dat ons werk voor Haar als een geschenk zal zijn.

Mijnheer de Minister-president, ten slotte moge ik u verzoeken goed te vinden, dat wij thans ons terugtrekken in onze eerste besloten vergadering — onder dankzegging aan allen hier aanwezig voor de belangstelling, aan de opening dezer conferentie bewezen.

Een overzicht tijdens de plechtigheid in de Eerste Kamer. De minister-president dr. Beel opent de R.T.C.

Dinsdagmorgen is in Den Haag de conferentie met de West begonnen. Minister-president, dr. L. J. M. Beel spreek de openingsrede : uit. Ter linkerzijde zien we v.l.n.r. de ministers L. Götzen, ir. S. L. Mansholt, mr. J. H. van Maarseveen, mr. C. G. W. H. Baron van Boetzelaer. Rechts van dr. Beel achtereenvolgens mr. dr. P. J. Witteman, dr. J. J. Gielen, A. H. J. L. Fievez en dr. J. R. M. van den Brink.

NEDERLANDSE MINISTERS ONDERSCHEIDEN.

Op voorstel van de Groothertoging van Luxemburg heeft de Luxemburgse regering het Grootkruis van de Kroonorde van Eikenloof toegekend aan de Nederlandse Minister van Buitenlandse Zaken, Baron van Boetzelaer, de Nederlandse Minister van Financiën Lieftinck en de oud-Minister van economische zaken Huysmans.

NOG MEER ONDERSCHEIDINGEN.

Dezer dagen werd aan een aantal Nederlandse officieren Belgische onderscheidingen uitgereikt. De Nederlandse Minister van Oorlog Luitenant Kolonel Fievez ontving het Grootkruis in de Kroonorde. Voorts werden nog onderscheiden de Generaalsmajoor Doorman en Droste, de Luitenant-kolonels Forbes Wells en Romer, Luitenant-generaals Kruls en de kapiteins Reede en Kok.

VIJF A ZES TON PER DAG.

Hoewel het opvissen van de onlangs in een vissershaven te IJmuiden gezonken lading van twee schuiten bunkerkolen met beperkt materiaal geschiedt, kan toch dagelijks vijf tot zes ton aan de oppervlakte worden gebracht. In het totaal zijn er 200 gezonken.